

po potrebi tudi stanovanje. Ob zaključku tečaja je prejel vsak tečajnik po lastni izbiri brezplačno trsne škarje ali pa cepilni nož. Želimo, da bi ta sadjarski tečaj rodil obilo uspehov v sadjarstvu!

Požari

V Jelovcu v župniji Selnica ob Dravi je uničil ogenj mlin posestniku Lovrencu Čičku. Škoda znaša 25.000 din.

Pretekli teden je v Bakovcih v Prekmurju posestniku Stefanu Buzeti požar popolnoma uničil domačijo z gospodarskim poslopjem. Ker se je ogenj pojavil na podstrešju v večernih urah, ko so v peči kurili, je zelo verjetno, da so se v lesenem dimniku vnele saje. Škoda je precejšnja in je posestnik hudo udarjen.

Na Jožefovo se je pojavil ogenj v velikem bukovem gozdu graščinskega veleposestva Slatina pri Litiji. Ogenj je zajel 12 ha gozdnega zemljišča. Gasilci, orožniki in rezervisti so nevarnost zajeli in preprečili, da se ni razširila na sosedno parcelo mladega smrekovega gozda. Škoda je zelo velika. Ogenj je nastal najbrž radi tega, ker so v bližini žgali oglje.

V vasi Brod pri Krškem se je pojavil rdeči petelin v skednju Franca Stragarja. Sosedje in gasilci so oteli živino in preprečili, da se ogenj ni razširil radi vetrovnega vremena po vasi. Požar je uničil Stragarja vsa gospodarska poslopja s poljedelskim orodjem, krmo in živežem. Škoda je 40.000 din, zavarovalnina pa znaša komaj 8000 din. Nesrečo je povzročil šestletni sinček Tonček, ki se je igral na skednju z vžgalicami in mu je padla goreča vžgalica med koruzno slamo.

180 kg saharina ukradenega iz shrambe carinarnice. Na carinarnici v Mariboru imajo posebno sobo, v kateri shranjujejo razno zaplenjeno tihotapeško blago. Zaplenjeno monopolno blago pošiljajo monopolni upravi v Beograd, nemonopolno blago pa prodajajo na javni dražbi. V prvi polovici minulega tedna so opazili, da je izginilo iz omenjene shrambe 180 kg zaplenjenega saharina. Namesto saharina je nasul tat v izpraznjene pakete peska in žagovine. Preiskava bo ugotovila, ali je bil ta saharin ukraden naenkrat, ali pa gre za majhne tatvine.

Pojasnjena tatvina. »Slov. gospodar« je poročal, da je bilo v Mariboru na Pobrežju v tekstilni tovarni Hugo Sterna pokradenega v daljšem času blaga za 22.000 din. Orožniki so izsledili ter zaprli tatove in ugotovili one ljudi, ki so kupovali ukradenega blaga. Zaplenjenega je bilo za 5000 din ukradenega blaga in vrnjenega lastniku.

Oplenjena starinarina. V starinarnico Martje Milkovičeve v Slov. Bistrici je vlomil neki mlajši moški in je povzročil tatvino v iznosu 2500 din.

Banovinski gradič Štatenberg okradla. Iz banovinskega gradiča Štatenberg pri Makolah je bilo pokradenega perila, jedilnega orodja in raznih drugih predmetov za 10.000 din. Orožniki so prijeli tatvinsko dvojico in so našli tudi precej pokradenega blaga.

Od pobeglih kaznjencev ukradeno motorno kolo. Naš list je poročal, da so pobegnili iz zaporov v Murski Soboti nekateri kaznjenci, ki so bili zaprti radi razbojništev, katere so zagrešili po Prekmurju in Slov. goricah. Nevarni begunci Belec, Šerec in najbrž Dvoršak so ukradli v Očeslavcih v občini Slatina Radenci Francu Klobasi motorno kolo.

Posestniku ukradena konjska oprema. V Kapli vasi pri Sv. Pavlu pri Preboldu je bila ukradena posestniku Stormanu 2000 din vredna konjska oprema.

Neznani vlomilci okradli sodnika. Vlomljeno je bilo od neznancev v stanovanje sodnika v Litiji g. dr. Ivana Umnika. Lopovi so oškodovali sodnika s tatvino obleke, čevljev in drugih predmetov za 6000 din.

V Nemčiji kradel, pri nas obsojen. Neki Franc N. iz Gederovec v Prekmurju je bil za hlapca v Nemčiji. V odsotnosti svoje gospodinjke pa ga je skušnjava premagala ter ji je odnesel sto mark

in zbežal v domovino. Toda njegovo dejanje je prišlo na dan in ga je okrožno sodišče v Soboti obsodilo na štiri mesece strogega zapor.

Posvetu

Ogromen proračun odobren za ameriško vojno mornarico in vojsko. Ameriški senat je odobril novi proračun za vojno mornarico in vojsko v znesku 250 milijard dinarjev. Od tega ogromnega zneska bo šlo 120 milijard za nove vojne ladje. Med temi bo pet oklopnih, ki bodo imele 60—65 tisoč ton in bodo največje ladje na svetu. Dalje bodo zgradili šest križark od 20 do 25 tisoč ton. To je največji mornariški proračun, ki ga je kdaj imela Amerika v mirnem času. Dalje je bil odobren kredit v znesku štirih milijard dolarjev za opremo in oborožitev armade, ki bo štela štiri milijone mož.

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Mlada žena umrla v Brezolah pri Račah. Zopet nam je kruta smrt ugrabila vzorno, pridno ter krščansko ženo Marijo Plečko, staro komaj 34 let. Dne 11. marca je nehala biti njeno srce ter je mirno zaspala v Gospodu. Iskala je zdravja pri večjih zdravnikih, ali vse je bilo zaman. Doživela je 12 let srečnega zakona. Bila je vedno vesela narave in smehljajočega obraza, tedenski gost njene hiše je bil »Slov. gospodar«, katerega je rada prebiral. Njeno priljubljenost je pokazal pogreb, ker spremljala jo je ogromna množica na zadnji poti in nihče ne pomni toliko pogrebcev že dokaj let nazaj. Za vse njeno trpljenje ji naj Vsemogočni nad zvezdami podeli rajsko slavo! — Žalujemo naše sožalje!

V lepi starosti 85 let se je poslovil od tega sveta oče posestnika Beka na Ščavnici, Simon Bek v Lešana h. Vedno je cenil svoj materinski jezik in spoštoval svoj slovenski narod. Naj počiva v miru — žalujemo pa naše sožalje!

Krščanski in slovenski mladenič Alojz Medvedia je umrl v 21. letu starosti v Nasovi. Nasovski pevci in peyke so mu v cerkvi in ob grobu zapeli lepe žalostinke. Tukajšnji Slovenci želimo, da bi Nasovčani s svojimi glasovi še večkrat nastopili pri slovenskih pogrebi. Ne samo pri pogrebi Nasovčanov, temveč tudi pri pogrebi drugih apakihi Slovencev naj donijo slovenske žalostinke po p. opališču v Apačah. Rajni Alojz naj počiva v miru, žalujemo naše sožalje!

Ugleden posestnik je umrl pri Sv. Jakobu v Slov. goricah. V nedeljo, 16. marca, smo položili k zadnjemu počitku tukajšnjega uglednega in nadvse ljubljenega posestnika Jožefa Jarca. Velika udeležba ljudstva pri njegovem pogrebu je pokazala, kako so šentjakobčani ljubili svojega bližnjega župana. Spominjati se ga hočemo, ker vemo, kako nesebično je opravljal svojo težko

službo. Njegovo življenje nam bo tudi vsem zgled. Že od nekdaj je bila njegova hiša naročena na »Slov. gospodarja« in se ravnala po naukih tega našega priljubljenega lista. Na grobu se je poslovil od pokojnega domači g. župnik in g. školski upravitelj. Pogrebci so na sedmini sledili lepemu zgledu pokojnega in zložili vsoto 150 din za novo bogoslovnico. — Rajni naj počiva v miru, žalujemo pa naše sožalje!

Mati-trpinka umrla v St. Janžu na Vinski gori. Vsemogočni je poklical k sebi zgledno družinski mater, veliko trpinko Marijo Zagoričnik, roj. Tržan, v 40. letu starosti. Pokojna je bila vsem, ki so jo poznali, zgled tihega, veselega, poobnega, Bogu vdanega življenja. Saj si je, draga Marija, že v svoji mladosti izbrala Mater božjo za zavetnico pod zastavo Marijine družbe. Veliko je pomagala pri krašenju cerkve, sploh je bila rajna svetel zvor mladini, kako je treba mladici čisto preživeti. Ko se je pred dobrimi šestimi leti poročila, je bila sprejeta v III. red sv. Frančiška, da bi tako laže izpolnjevala svoje dolžnosti. Toda komaj par let je uživala srečno družinsko življenje, že ji je Bog poslal težko preizkušnjo, ko je zbolela na neozdravljivi bolezn. Iz ljubezni do svojih majhnih otrok, katere ni hotela zapustiti, se je večkrat podvrgla hudi operaciji, samo da bi ozdravela. Vkljub temu, da je storila vse, da bi zopet zadobila ljubo zdravje, je bolezen le napredovala. Vdana v božjo voljo je iskala pomoči pri Jezusu v najsvetjšem zakramentu. Dobre tri mesece je bila priklenjena na bolniško posteljo, trpela je tako strašno bolečino, da so solze stopile v oči vsakemu, ki jo je videl. Le misel, da bo morala zapustiti svojih pet majhnih otrok, ji je grenila poslednje dni življenja. Udeležba pri pogrebu je pričala, kako je bila priljubljena. Pogrebne molitve je opravil domači g. župnik ob

tekočem traku. Vendar pa se Japoncem doslej še ni posrečilo, da bi junaško, toda krvavo delovanje teh četnikov kakor koli omejili ali oslabili. Izjava princa Konoje dokazuje, da se Japonska boji, da bi prav ti junaški kitajski četniki utegnili pospešiti konec vojne, toda pospešiti tak konec, ki bi pa močno škodoval časti in slavi napadajoče japonske armade.

Grobovi s kurjavo. Stari Grki so polagali svojim mrtvecem »obuluse« v grob, majhen denar, s katerim naj bi mrtvec plačal brodarju, ki ga bo spravil preko smrtne reke Stiksa v Hades, podzemlje, prevoznino. V starih grobovih, n. pr. v egiptskih, dobivajo najrazličnejše potrebščine za vsakdanje življenje. Ti darovi

Ko je prišel domov, Jerulje ni bilo. Kar vesel je bil. Šopek je vtaknil v kozarec in ga postavil na mizo. Potem se je nedelno oblekel, nadeval v nahrbtnik nekaj obleke in perila ter je odšel.

10.

Natančno ob uri je stopil Judež v sodno dvorano. Poprej si je obleko lepo poravnal in otepel, pri brivcu se je dal čedno ostriti in obriti, za klobukom je imel nagelj: tako je bil videti ves nedelen. Usedel se je na klopi, ki je bila za priče, čisto na kraj, tako da je bil daleč od Nadvornika.

Ko so pripeljali obtožence v dvorano, se je Judež od groze stresel. Vsi so shujšali, bili so blede, Meležnik je bil ves potr in pobit, najbolj razburjen pa je bil videti Peter, Nadvornikov sin. Očeta si ni upal pogledati, še bolj pa ga je razburjalo, ko je zagledal Judeža. Judež ga je zbadal z očmi, kakor da ga je hotel prisiliti: »Priznaj zločin! Sicer te bom jaz razkril.« Sprva se je Peter tega pogleda bal in je pobesil oči pred njim; potem pa se je drzno pomeril z Judeževim pogledom, češ: Le dajva se! Če me boš obdolžil, se bom že vedel braniti. Povedal bom, da si ti, Judež, na slabem glasu pri nas pa še sovražen si mi, saj veva, zakaj; taka priča ne velja. Da, tako bo rekel, potem mu bo že advokat prišel na pomoč in ga bo izmazal.

S kratkim nagovorom je predsednik začel razpravo. Ko so prebrali dolgo obtožnico, se je začelo zasliševanje. Najprej so poklicali obtožence. Ze koj izpočetka sta se sporekla Mrkačev Luka in »coprnik« Migec. Luka je dejal, da ni nesreče nihče drug kriv kakor Migec; Migec je njemu denar v žep pricopal in tako je nastal prepir. Migec se je branil; miga je z uhlji, da je ljudi zadaj silil smeh, se zvijal in pačil, iztegoval tri prste desnice in se rotill, da je natanko videl, ko je Luka zmaknil dvajsetak z mize, kjer so imeli kegljanci denar zastavljen, in ga vtaknil v žep. Pravičen da Luka itak nikoli ni bil. — Luka je kar gorel od jeze. Planiti je hotel na obrek-ljivca, pa mu je paznik ubranil; sicer bi bila še pred sodnijo nastala prava tepežka. Ker se Luka ni mogel Migca lotiti, kakor bi bil rad, ga je pogledal s tako sovražnim pogledom, kakor da mu je hotel zagroziti: Midva se bova še srečala — in tedaj bodi Bog milostljiv tvoji duši!

Ostali obtoženci niso povedali nič novega. Eden za drugim je zatrjeval, da ni kriv in da še noža imel ni. Ko je prišla vrsta na Meležnika, so mu stopile solze v oči in proseče se je oziral po obtožencih.

Zdaj je prišla vrsta na priče. Tudi te niso vedele kaj novega povedati. Vse pa je iznenadilo Judeževo pričevanje. Ko ga je predsednik poklical, se je najprej zagledal predse nekam. Ko bi naj bil prisegel, je odločno odvrnil:

asistenci g. župnika iz šk. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajne tretjerednik Vinko Krajnc s tako ganljivimi besedami, da ni ostalo nobeno

oko suho. Počivaj v miru, draga Marija! Vsemo- gočni bodi Tvoj obilen plačnik! — Zalujočim osta- lim naše sožalje!

Dopisi

Dravska dolina

Ojstrica nad Dravogradom. Ko je v začetku oktobra 1940 odšel od nas učitelj Oskar Gajst na višjo učiteljsko šolo v Zagreb, je bilo eno učiteljsko mesto ves čas prazno. Zaradi tega pa tudi zaradi velikih snežnih zametov, ko otroci niso mogli obiskovati šolskega pouka, je veliko trpel pouk na naši šoli. Po uvidevnosti naših šolskih oblasti je bila na izpraznjeno mesto 1. marca nastavljena za učiteljico gđna Helena Heršak iz Maribora. Gđni učiteljici vsi želimo, da bi se ves čas svojega službovanja na Ojstrici dobro počutila! — Zapustila nas je tudi splošno znana in priljubljena mežnarica Tončka Šmon in se je preselila v Spitalič. Selitev je bila zelo težavna zaradi snežnih zametov. Po zaslugi neustrašenih in odločnih ljudi pa je bila ta težava premagana. Obilo sreče v novem kraju!

Ptujsko polje

Ptuj. (Telovadna akademija FO in DK.) Ptujske katoliške organizacije so priredile na praznik sv. Jožefa prekrasno telovadno akademijo, ki je bila posvečena polnoletnosti Nj. Vel. kralja Petra II. Akademije se je udeležilo tudi več odličnih predstavnikov oblasti, tako poveljnik mesta g. major Dimitrijevič z gospo ter g. major Gregurič z gospo in več častnikov. Med civilnimi uglednimi gledalci je bil okrajni načelnik g. dr. Anton Farčnik z gospo, mestni župan g. dr. Remec, bivši narodni poslanec g. Marko Kranjc, gvardijan minoritskega samostana g. p. Mirosław Godina in še mnogo drugih. Ptujsko mestno gledališče že zlepa ni bilo tako natlačeno kot tokrat; še stojišča so bila vsa razprodana že v teku dopoldneva. Gledalci pa so bili navdušeni ob izvajanju lepo izbranih programov akademije. V zborni deklaraciji je večja skupina članov podala izpoved naše mladine, ki naj ima za cilj delo za Boga in narod. Vse telovadne točke so najlepše uspela. Predvsem so občinstvu ugajale letošnje proste vaje članov in članice; mladenke so se lepo odrezale z vajo »Črne zvonice«, gojenke pa s prekrasno podano »Čebelico«. Tudi mladenke so želi veliko odobravanje klasti z igro pri mizi. Kako velikopotezna je bila ta akademija, si lahko mislimo, če je nastopilo nad 140 članov in članice FO in DK. Slavnostni govornik g. ravnatelj gimnazije Franc Alič je tako navdušil množico, da je ob koncu njegovega govora kot iz enega grla zapela himno »Hej Sloveni!«. Govornik je dejal, da se mora vsak član katoliških organizacij izobraževati, da bo lahko delal za Boga in narod. Poudaril je, da je naša mladina vodno pripravljena braniti narod in domovino in, če treba, iti po ono, kar nam po jeziku in krvi pripada. Večkrat je prišlo do navdušenih vzklikov Nj. Vel. kralju Petru II. in knezu namestniku.

Slovenske gorice

Negova. Higijenski zavod v Ljubljani je priredil pri nas od 8. do 13. marca zdravstveno-socialni tečaj. Bil je nujno potreben. Zaščitna sestra gđna Mastnakova in njena tovarišica sta imeli več zelo poučnih predavanj o negi dojenčkov in o nevarnejših boleznih: rak, jetika, pasja steklina, davica; slednje je imel g. dr. Sokolov, banovinski zdravnik. Predavanja so bila ponazorjena s skioptičnimi slikami in filmi. Bila so zelo dobro obiskana, vsi so jim z velikim zanimanjem sledili. Čez dan sta obe sestri obiskovali naše družine, kjer imajo majhne otroke in bolnike, ter svetlovali vse potrebno in tudi praktično kazali. Naredili sta 85 obiskov pri zelo slabem vremenu in slabi poti. Nazadnje je bilo bogato obdarovanje revnih mater. Darila je pripravila s pomočjo družstva »Priatelj Slovenških goric« gospa podbana Klara Majcenova in jih poslala. Vsem, ki so k tako lepo uspelemu tečaju pripomogli, bodi tu izrečena prisrčna zahvala.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dve vrli družini sta nedavno slavili 25 letnico poročnega dneva, in sicer: Janez in Ana Nedeljko in Stefan in Ottilija Nedeljko, posestniki v Vrtovecu. Primerno sedanjemu težkemu času je bila proslava bolj v cerkvi s sv. mašo in skupnim sv. obhajilom vseh družinskih članov. Obe družini sta zgledno krščanski; v njihovi hišah je »Slov. gospodar« na prvem mestu. Vsi dobro misleči župljani žele slavljencem še dolgo vrsto let srečnega družinskega življenja. Tja do zlatnega, oziroma bisernega poročnega dneva! — Da je zmisel za potrebo novega bogoslovja res prodrla v naše dobro, verno ljudstvo, dokazuje zbirke ob veselih in žalostnih priložnostih. Tako so pogrebi na sedmini za našim vrtilim in prerano umrlim možem Janezom Fekonjo v Smolincih zbrali 70 din, svatje Čeh Frančka in Marije v Hvalčevih prav tako 70 din za novo bogoslovje. Bog živi darovalce! — V marcu so se vršile štiridnevne duhovne vaje za naše ženstvo pod vodstvom g. dr. Alojza Tomca, salezijanca iz Celja. Mogoča beseda g. voditelja je segla vsem globoko v dušo. Bog daj trajen uspeh — g. voditelju pa prisrčni: Bog plačaj!

Apače. V marcu smo imeli pri nas celo preselejevanje. Razen učitelja Lobnika, ki smo o njem že čitali v »Slov. gospodarju«, je bila po prošnji predstavljena učiteljica Magda Soukal. Odšla je v Mokronog. Bila je voditeljica Dekliškega krožka in zavedna slovenska dekleta so ji za njeno delo zelo hvaležna. — V Ljubljano se je odzvali po lastni prošnji pismonoša Janez Oražem. — Za učitelja pride k nam Celjan Miha Rakun. Želimo, da bi mu delo za mladino nudilo mnogo veselja. — Kot pismonoša je nastopil službo domačin iz Črncv Janez Šober. Prepričani smo, da bo pisma in

Kratke tedenske novice

Tisoč Jugoslovancev je izročila francoska vlada Nemcem zaradi pomanjkanja živeža. Gre za tiste Jugoslovane, ki so se borili v španski državljanski vojni na strani rdečih in so po polomu rdečega režima pribežali v Francijo. Nemčija bo te Jugoslovane uporabila za razna dela.

Bivši predsednik avstrijske vlade dr. Kurt Schuschnigg, ki je bil po priključitvi Avstrije k Nemčiji v internaciji (priporu) na Dunaju, je bil preseljen v neko majhno vasico na Bavarskem.

Sovjetska Rusija je na svečan način izročila Madžarom 56 honvedskih zastav, katere so Rusi svoječasnno zaplenili honvedskim polkom.

Po vsej Italiji so slavili zadnjo nedeljo sovesno 22 letnico fašistične stranke.

Obsedno stanje v nekaterih turških okrožjih je zopet podaljšano za tri mesece.

Zastopnik sovjetskega zunanjega ministra Višinski je v nedeljo sprejel turškega poslanika v Moskvi. Baje se dela na nenapadnih pogodbah med Rusijo in Turčijo.

Japonski zunanji minister Macuoka je v nedeljo popoldne prispel v Moskvo. Pozdravili so ga zastopniki sovjetskega zunanjega ministrstva. Predvidoma bo Macuoka nadaljeval pot v ponedeljek zvečer, in sicer verjetno najprej v Rim.

Protiv koncu minulega tedna je sprejel vodja Nemčije Hitler ob navzočnosti nemškega zunanjega ministra Ribbentropa madžarskega zunanjega ministra Bardossyja.

Po podatkih iz nemških službenih krogov znaša, jo celokupne angleške izgube zaradi nemških letalskih napadov, ki so se v povečanem obsegu pričeli lani septembra, doslej 25.000 mrtvih in 35.000 ranjenih.

Angleška trdnjava Gibraltar v južni Španiji je pripravljena ter preskrbljena za 18 mesečno obleganje.

Angleži poročajo, da so prispele v Anglijo prve tako zvane ameriške »leteče trdnjave«. Ta ogromna letala imajo po štiri motorje, dolga so po 20 m in široka po 30 m. Imajo veliko nosilnost in morejo preleteti velikanske daljave brez prestanka.

Angleško letalstvo je dobilo doslej 3600 letal iz Amerike.

Južnoafriške čete so zavzele abesinsko mesto Negeli, ki je eno izmed treh največjih italijanskih oporišč v Abesiniji.

Največji nemški križariki »Scharnhorst« in »Gneisenau« (26.000 ton) križarita po Atlantskem oceanu in povzročata angleški mornarici velike skrbi.

Na podlagi novega zakona o pomoči Amerike demokratičnim državam gradijo Zedinjene države 400 parnikov, ki bodo stali 200 milijonov din. — 50 ameriških parnikov bo že prihodnje dni Angliji na razpolago.

- »Meni ni treba prisegati — ni za kaj.«
- »Vsaka priča mora priseči,« je zahteval sodnik.
- »Jaz nočem pričati, povedal bom kaj drugega.«
- »Kaj pa? Nikar nas ne zadržuje!«

Tedaj je Judeža spreletelo po vsem telesu; začel se je tresti, težko je sodel, goital je, kakor da ga duši, večkrat je začel: »Ja — ja — az...« — pa ni mogel naprej. Nazadnje je z vso silo bruhal iz sebe:

»Jaz sem ga. Jaz sem Tinča zaklal.«

Ko bi bila strela z jasnega neba udarila v sodno dvorano, ne bi bili ljudje mogli biti bolj izenačeni in zaprepasčeni. Nekaterim je ušel kak vzklik; tisti, ki so bili blizu Judeža, so prestrašeno zastremeli v njega, Peter je zazijal, Meleznik pa si je oddahnil, kakor da ga je pravkar izpustila mora. Župan se je vzravnaval, porogljivo smehljaj mu je zaigral okoli ust. Medtem se je Judež spet usledil, z lakti se je uprl ob kolena in zakril obraz z rokami.

»Kdo je ta?« so se spraševali zadaj meščani, ki so prišli razpravo poslušati.

»Podkrajški Judež je,« so drugi odgovarjali.

Po dvorani je hruščalo kakor v velikem ulnjaku. Ko se je pleglo prvo razburjenje, je predsednik poklical Judeža:

»Rebernik Anton, ali vam je resnica? Ali ostanete pri tem, kar ste rekli?«

»Da,« je Judež zamolklo odgovoril in vstal, pogleda pa ni dvignil.

»Kako ste vi prišli do tega, da ste Homana zabodli? Saj v pretep niste bili zapleteni?«

»Jaz imam samo to, kar si pridelam. Kegljišče sem si najel, da bi si še kak dinar zaslužil. Ko so se stekli, me je ujezilo, da mi delajo škodo. Šel sem med nje, da bi jih razločil. Eden me je udaril v lice. Taka jeza me je tedaj pograbila, da nisem vedel, kaj delam. Sam nisem imel noža, pa zraven mene je enemu gledal iz hlač. V slepi jezi sem ga pograbil in ga zasadih Tinču, ki je bil najbolj divji, v prsa. Potem sem zagrabil Nadvorskega Petra in ga zagnal s kegljišča.«

Počasi in brez poudarka, kakor da bere, je Judež to povedal. Saj je imel časa dovolj, da si je lahko vso izpoved namislil in se je od besede do besede naučil.

»Zakaj pa niste takoj priznali, da ste vi storilec?« je vprašal predsednik.

»Groza me je bila pred ječo,« je dejal; »že od nekdaj sem imel strah pred njo.«

»Kako pa je bilo, da ste se danes odločili in priznali?«

»Vest mi ni dala pokoja. Nisem mogel prenesti, da bi drug po krivici trpel namesto mene.«

»Hehehehehe,« se je Migec zoprno zarežal in pomeril Judeža z izzivalnim, škodoželjnim pogledom.

(Dalje sledi)

mrtvecem naj bi jim pomagali na onem svetu, da bi ne trpeli nobenega pomanjkanja. Takšni običaji pa so živi še dandanes in to celo v Evropi. Tudi tu skušajo ponekod preostali mrtvecem za življenje v onostranstvu nuditi vse to, kar jim je bilo važno v tem življenju. Eden najbolj čudnih običajev te vrste se je ohranil v Bolgariji, kjer grobove kurijo, da bi se duše pokojnikov grele.

Podlasica na srninem hrbtu. V Selence na Sudeškem je pritokla srna, ki se ji je v vrat zagrizla podlasica. Podlasica se je bila tako nasrkala srnine krvi, da se ni mogla niti premakniti, ko so jo zbil na tla. Srna je izgubila toliko krvi, da jo je vzel neki kmet v nego.

*

asistenci g. župnika iz šk. Ob odprtem grobu se je poslovil od rajne tretjerednik Vinko Krajnc s tako ganljivimi besedami, da ni ostalo nobeno

oko suho. Počivaj v miru, draga Marija! Vsemo- gočni bodi Tvoj obilen plačnik! — Žalostim ostalim naše sožalje!

Dopisi

Dravska dolina

Ojstrica nad Dravogradom. Ko je v začetku oktobra 1940 odšel od nas učitelj Oskar Gajst na višjo učiteljsko šolo v Zagreb, je bilo eno učiteljsko mesto ves čas prazno. Zaradi tega pa tudi zaradi velikih snežnih zametov, ko otroci niso mogli obiskovati šolskega pouka, je veliko trpel pouk na naši šoli. Po uvidevnosti naših šolskih oblasti je bila na izpraznjeno mesto 1. marca nastavljena za učiteljico gđna Helena Heršak iz Maribora. Gđni učiteljici vsi želimo, da bi se ves čas svojega službovanja na Ojstrici dobro počutila! — Zapustila nas je tudi splošno znana in priljubljena mežnarica Tončka Šmon in se je preselila v Spitalič. Selitev je bila zelo težavna zaradi snežnih zametov. Po zaslugi neustrašenih in odločnih ljudi pa je bila ta težava premagana. Obilo sreče v novem kraju!

Ptujsko polje

Ptuj. (Telovadna akademija FO in DK.) Ptuj-ske katoliške organizacije so priredile na praznik sv. Jožefa prekrasno telovadno akademijo, ki je bila posvečena polnoletnosti Nj. Vel. kralja Petra II. Akademije se je udeležilo tudi več odličnih predstavnikov oblasti, tako poveljnik mesta g. major Dimitrijevič z gospo ter g. major Gregurčič z gospo in več častnikov. Med civilnimi uglednimi gledalci je bil okrajni načelnik g. dr. Anton Farčnik z gospo, mestni župan g. dr. Remec, bivši narodni poslanec g. Marko Kranjc, gvardijan minoritskega samostana g. p. Mirosław Godina in še mnogo drugih. Ptujsko mestno gledališče že zlepa ni bilo tako natlačeno kot tokrat; še stojišča so bila vsa razprodana že v teku dopoldneva. Gledalci pa so bili navdušeni ob izvajanju lepo izbranih programov akademije. V zborni deklaraciji je večja skupina članov podala izpoved naše mladine, ki naj ima za cilj delo za Boga in narod. Vse telovadne točke so najlepše uspela. Predvsem so občinstvu ugajale letošnje proste vaje članov in članice; mladenke so se lepo odrezale z vajo »Če- čerli zvon«, gojenke pa s prekrasno podano »Če- belico«. Tudi mladeči so želi veliko odobravanje klasi z igro pri mizi. Kako velikopotezna je bila ta akademija, si lahko mislimo, če je nastopilo nad 140 članov in članice FO in DK. Slavnostni go- vornik g. ravnatelj gimnazije Franc Alič je tako navdušil množico, da je ob koncu njegovega go- vora kot iz enega grla zapela himno »Hej Sloven- ci!«. Govornik je dejal, da se mora vsak član ka- toličkih organizacij izobraževati, da bo lahko delal za Boga in narod. Poudaril je, da je naša mladi- na vodno pripravljena braniti narod in domovino in, če treba, iti po ono, kar nam po jeziku in krvi pripada. Večkrat je prišlo do navdušenih vzklikov Nj. Vel. kralju Petru II. in knezu namestniku.

Slovenske gorice

Negova. Higijenski zavod v Ljubljani je priredil pri nas od 8. do 13. marca zdravstveno-socialni tečaj. Bil je nujno potreben. Zaščitna sestra gđna Mastnakova in njena tovarišica sta imeli več zelo poučnih predavanj o negi dojenčkov in o nevarnejših boleznih: rak, jetika, pasja steklina, davica; slednje je imel g. dr. Sokolov, banovinski zdravnik. Predavanja so bila ponazorjena s skioptičnimi slikami in filmi. Bila so zelo dobro obiskana, vsi so jim z velikim zanimanjem sledili. Čez dan sta obe sestri obiskovali naše družine, kjer imajo majhne otroke in bolnike, ter svetlo- vali vse potrebno in tudi praktično kazali. Nare- dili sta 85 obiskov pri zelo slabem vremenu in slabi poti. Nazadnje je bilo bogato obdarovanje revnih mater. Darila je pripravila s pomočjo dru- štva »Priatelj Slovenških goric« gospa podba- nova Klara Majcenova in jih poslala. Vsem, ki so k tako lepo uspelemu tečaju pripomogli, bodi tu izrečena prisrčna zahvala.

Sv. Andraž v Slov. goricah. Dve vrli družini sta nedavno slavili 25 letnico poročnega dneva, in si- cer: Janez in Ana Nedeljko in Stefan in Ottilija Nedeljko, posestniki v Vrtovecu. Primerno se- danjemu težkemu času je bila proslava bolj v cer- kvi s sv. mašo in skupnim sv. obhajilom vseh dru- žinskih članov. Obe družini sta zgledno krščanski; v njihovi hišah je »Slov. gospodar« na prvem me- stu. Vsi dobro misleči župljani žele slavljencem še dolgo vrsto let srečnega družinskega življenja tj. do zlatnega, oziroma bisernega poročnega dne- va! — Da je zmisel za potrebo novega bogoslovja res prodrla v naše dobro, verno ljudstvo, doka- zujejo zbirke ob veselih in žalostnih priložnostih. Tako so pogrebi na sedmimi za našim vrtil in prerano umrlim možem Janezom Fekonjo v Smo- lincih zbrali 70 din, svatje Čeh Frančka in Ma-rije v Hvalčevih prav tako 70 din za novo bo- goslovje. Bog živi darovalce! — V marcu so se vršile štiridnevne duhovne vaje za naše ženstvo pod vodstvom g. dr. Alojza Tomca, salezijanca iz Celja. Mogoča beseda g. voditelja je segla vsem globoko v dušo. Bog daj trajen uspeh — g. vodi- telju pa prisrčni: Bog plačaj!

Apače. V marcu smo imeli pri nas celo prese- ljevanje. Razen učitelja Lobnika, ki smo o njem že čitali v »Slov. gospodarju«, je bila po prošnji predstavljena učiteljica Magda Soukal. Odšla je v Mokronog. Bila je voditeljica Dekliškega krožka in zavedna slovenska dekleta so ji za njeno delo zelo hvaležna. — V Ljubljano se je odzvali po last- ni prošnji pismonoša Janez Oražem. — Za učite- lja pride k nam Celjan Miha Rakun. Želimo, da bi mu delo za mladino nudilo mnogo veselja. — Kot pismonoša je nastopil službo domačin iz Črn- cev Janez Šober. Prepričani smo, da bo pisma in

Kratke tedenske novice

Tisoč Jugoslovancev je izročila francoska vlada Nemcem zaradi pomanjkanja živeža. Gre za tiste Jugoslovane, ki so se borili v španski državljanski vojni na strani rdečih in so po polomu rde- čega režima pribežali v Francijo. Nemčija bo te Jugoslovane uporabila za razna dela.

Bivši predsednik avstrijske vlade dr. Kurt Schuschnigg, ki je bil po priključitvi Avstrije k Nemčiji v internaciji (priporu) na Dunaju, je bil preseljen v neko majhno vasico na Bavarskem.

Sovjetska Rusija je na svečan način izročila Madžarom 56 honvedskih zastav, katere so Rusi svoječasnno zaplenili honvedskim polkom.

Po vsej Italiji so slavili zadnjo nedeljo sovesno 22 letnico fašistične stranke.

Obsedno stanje v nekaterih turških okrožjih je zopet podaljšano za tri mesece.

Zastopnik sovjetskega zunanjega ministra Vi- šinski je v nedeljo sprejel turškega poslanika v Moskvi. Baje se dela na nenapadnih pogodbah med Rusijo in Turčijo.

Japonski zunanji minister Macuoka je v nedeljo popoldne prispel v Moskvo. Pozdravili so ga za- stopniki sovjetskega zunanjega ministrstva. Pred- vida bo Macuoka nadaljeval pot v ponedeljek zvečer, in sicer verjetno najprej v Rim.

Protiv koncu minulega tedna je sprejel vodja Nemčije Hitler ob navzočnosti nemškega zuna- njega ministra Ribbentropa madžarskega zuna- njega ministra Bardossyja.

Po podatkih iz nemških službenih krogov znaša, jo celokupne angleške izgube zaradi nemških le- talskih napadov, ki so se v povečanem obsegu pri- čeli lani septembra, doslej 25.000 mrtvih in 35.000 ranjenih.

Angleška trdnjava Gibraltar v južni Španiji je pripravljena ter preskrbljena za 18 mesečno ob- leganje.

Angleži poročajo, da so prispele v Anglijo prve tako zvane ameriške »leteče trdnjave«. Ta ogrom- na letala imajo po štiri motorje, dolga so po 20 m in široka po 30 m. Imajo veliko nosilnost in mo- rejo preleteti velikanske daljave brez prestanka.

Angleško letalstvo je dobilo doslej 3600 letal iz Amerike.

Južnoafriške čete so zavzele abesinsko mesto Negeli, ki je eno izmed treh največjih italijanskih oporišč v Abesiniji.

Največji nemški križarki »Scharnhorst« in »Gneisenau« (26.000 ton) križarita po Atlantskem oceanu in povzročata angleški mornarici velike skrbi.

Na podlagi novega zakona o pomoči Amerike demokratičnim državam gradijo Zedinjene države 400 parnikov, ki bodo stali 200 milijonov din. — 50 ameriških parnikov bo že prihodnje dni Angliji na razpolago.

- »Meni ni treba prisegati — ni za kaj.«
- »Vsaka priča mora priseči,« je zahteval sodnik.
- »Jaz nočem pričati, povedal bom kaj drugega.«
- »Kaj pa? Nikar nas ne zadržuje!«

Tedaj je Judeža spreletelo po vsem telesu; začel se je tresti, težko je sodel, goital je, kakor da ga duši, večkrat je začel: »Ja — ja — az...« — pa ni mogel naprej. Nazadnje je z vso silo bruhal iz sebe:

»Jaz sem ga. Jaz sem Tinča zaklal.«

Ko bi bila strela z jasnega neba udarila v sodno dvorano, ne bi bili ljudje mogli biti bolj izenačeni in zaprepasčeni. Nekaterim je ušel kak vzklik; tisti, ki so bili blizu Judeža, so prestrašeno zastremeli v njega, Peter je zazijal, Meležnik pa si je oddahnil, kakor da ga je pravkar izpustila mora. Župan se je vzravnaval, porogljiv smehljaj mu je zaigral okoli ust. Medtem se je Judež spet usledil, z lakti se je uprl ob kolena in zakril obraz z rokami.

»Kdo je ta?« so se spraševali zadaj meščani, ki so prišli razpravo poslušat.

»Podkrajški Judež je,« so drugi odgovarjali.

Po dvorani je hruščalo kakor v velikem ulnjaku. Ko se je pleglo prvo razburjenje, je predsednik po- klical Judeža:

»Rebernik Anton, ali vam je resnica? Ali ostanete pri tem, kar ste rekli?«

»Da,« je Judež zamolklo odgovoril in vstal, pogleda pa ni dvignil.

»Kako ste vi prišli do tega, da ste Homana zabodli? Saj v pretep niste bili zapleteni?«

»Jaz imam samo to, kar si pridelam. Kegljišče sem si najel, da bi si še kak dinar zaslužil. Ko so se stegli, me je ujezilo, da mi delajo škodo. Šel sem med nje, da bi jih razločil. Eden me je udaril v lice. Taka jeza me je tedaj pograbila, da nisem vedel, kaj delam. Sam nisem imel noža, pa zraven mene je enemu gledal iz hlač. V slepi jezi sem ga pograbil in ga zasadih Tinču, ki je bil najbolj divji, v prsa. Potem sem zagrabil Nadvorskega Petra in ga zagnal s kegljišča.«

Počasi in brez poudarka, kakor da bere, je Judež to povedal. Saj je imel časa dovolj, da si je lahko vso izpoved namislil in se je od besede do besede naučil.

»Zakaj pa niste takoj priznali, da ste vi storilec?« je vprašal predsednik.

»Groza me je bila pred ječo,« je dejal; »že od nekdaj sem imel strah pred njo.«

»Kako pa je bilo, da ste se danes odločili in priznali?«

»Vest mi ni dala pokoja. Nisem mogel prenesti, da bi drug po krivici trpel namesto mene.«

»Hehehehehe,« se je Migec zoprno zarežal in pomeril Judeža z izzivalnim, škodoželjnim pogledom.

(Dalje sledi)

mrtvecem naj bi jim po- magali na onem svetu, da bi ne trpeli nobenega pomanjkanja. Takšni običaji pa so živi še dandanes in to celo v Evropi. Tudi tu skušajo ponekod preostali mrtve- cem za življenje v ono- stranstvu nuditi vse to, kar jim je bilo važno v tem življenju. Eden naj- bolj čudnih običajev te vrste se je ohranil v Bolgariji, kjer grobove kurijo, da bi se duše po- kojnikov grele.

Podlasica na srninem hrbtu. V Selence na Su- detskem je pritokla sr- na, ki se ji je v vrat zagrizla podlasica. Pod- lasica se je bila tako nasrkala srnine krvi, da se ni mogla niti premak- niti, ko so jo zbil na tla. Srna je izgubila to- liko krvi, da jo je vzel neki kmet v nego.

*